

عنوان مقاله:

اثر تنش خشکی و بیوچار پوسته برنج بر رشد و نمو چمن ریگراس چندساله رقم 'Barball' (Lolium perenne L.)
(cv.Barball)

محل انتشار:

یازدهمین کنگره علوم باغبانی ایران (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

شبثم صفری - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان.

فرزاد نظری - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان.

یاور وفاپی - گروه علوم باغبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه کردستان.

خلاصه مقاله:

امروزه چمن به عنوان مهمترین گیاه پوششی که دارای قدرت پاخوری می باشد، بخش مهمی از فضای سبز شهری را شامل میشود. اما با توجه به مساله کمبود آب، استفاده از مواد آلی در بستر کشت آنها جهت افزایش تحمل به خشکی اجتناب ناپذیر است. بنابراین، این پژوهش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کامل تصادفی با 2 عامل بیوچار پوسته برنج در سه سطح (صفر، 5 و 10 درصد) و تنش خشکی در سه سطح 100 درصد (بدون تنش)، 50 درصد و 25 درصد ظرفیت مزرعهای بر رشد و نمو چمن ریگراس چند ساله (لولیوم) انجام شد. پس از تهیه بسترهای کشت و کاشت بذرها و نیز با انجام 2 مرتبه سرزنی، تنش خشکی اعمال شد. بر اساس نتایج، بیشترین وزن خشک رو شاخساره در شرایط بدون تنش و بیوچار 10 درصد به دست آمد. همچنین عدم استفاده از بیوچار و شرایط بدون تنش سبب ایجاد کمترین وزن خشک ته شاخساره شد. بیشترین وزن خشک و حجم ریشه در تنش شدید و بدون کاربرد بیوچار به دست آمد. نتایج به دست آمده نشان داد بیوچار 10 درصد سبب افزایش میزان کلروفیل و کیفیت ظاهری و همچنین کاهش میزان MDA شد. با توجه به نتایج این پژوهش میتوان نتیجه گرفت که استفاده از بیوچار 10 درصد در محیط کشت چمن ریگراس چند ساله تا حدی میتواند تحمل به تنش خشکی را در هر دو سطح تنش افزایش دهد.

کلمات کلیدی:

چمن، زغال زیستی، فضای سبز، کم آبی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/941424>

